

G. färg. *G-a febern*, en isynerhet i Westindien och på N. Amerikas kuster inhemsk, elakartad, smittsam feber, som har sitt namn deraf, att den sjukes hud är gul.

GULA, f. 1. *G. i ägg*, se *Äggegula*.

GULAKTIG, a. 2. Af en färg, som stöter i gult. — *Gulaktighet*, f. 3.

GULBLEK, a. 2. Blek, men derjemte något gulaktig. *G. hy.* — *Gulblekhet*, f. 3.

GULBRUN, a. 2. Brun, med en skiftning i gult. — *Gulbrunhet*, f. 3.

GULD, guld (uttalas i allmänhet gull), n. sing.

1) Ädel metall af gul, glänsande färg, ganska smidig, tung, mjuk, oföränderlig i luften, och olöslig i syror (utom Kungsvatten). *Rent, fin, myntadt, omyntadt, arbetadt g.* Bildar sammansättningarna Dukat-, Pistolet-, Kron-, Blad-, Bokguld, m. fl. — 2) Mynt af guld, penningar i myntadt guld. *Han betalte hela summan i g.* Vanligare säges *Guldmynt*. — 3) Förgyllt silfvertråd, hvaraf man gör snören, galoner, fransar, kordonger, tofsar, broderier, m. m. *Broderi af g.* Brukas för denna bem. mest i sammansättningar, såsom: *Guldgaloner, Guldfransar, Guldbroderi o. s. v.* — 4) (fig.) Rikedom. *Törsten efter g.* (Talesätt) *G. värd, god som g.*, kostlig, högst förträfflig, utmärkt. (Ordspr.) *Det är icke allt g., som glimmar*, det är icke allt verkligt, hvad som har sken af förträfflighet, rikedom, förtjenst. *Lofva g. och gröna skogar*, lofva stora fördelar, stora rikedomar. — 5) I sammansättningar, hvilka nyttjas som smekord, betyder *G.*: Ytterst god, högt älskad, kär, t. ex. *G-pappa, G-mamma, G-gubbe, G-höna, m. fl.* — I poesi skrives ofta *Gull*, hvilket äfven i vissa sammansättningar är bibehållet. — *Ss. G-arbete, -bleck, -broderad, -broderare, -broderi, -dosa, -singerborg, -frans, -ked* ell. *-kedja, -korn, -kärl, -lik, -malm, -mynt, -patjett, -plåt, -ring, -stickad.*

GULDBARBETARE, m. 3. En, som förarbetar guld till hvarjehanda prydnader. — Med *Guld- och Silfverarbetare* menas detsamma som *Guldsmed*.

GULDBAGGE, m. 2. pl. — *baggar*. Se *Guldsmed*, 2.

GULDBERGVERK, n. 3. Se *Guldverk*.

GULDBESLAGEN, a. 2. neutr. — *et*. Som blifvit beslagen med guld.

GULDBLAD, n. 3. Blad af slaget guld.

GULDBLOMMIG, a. 2. Säges om tyger, som hafva i väfda blommor af guld (bem. 3).

GULDBLÄCK, n. 3. Ett slags skrifbläck, hvilket ger det, som dermed skrives, ett guldfärgadt utseende.

GULDBOKSTAF, m. 3. pl. — *stäfver*. (boktr.) Guldfärgad bokstaf (i tryck).

GULDBORDER, guldbård'r, m. 3. pl. Border af guldråd, som tillverkas af gulddragare.

GULDBRAXEN, m. 2. pl. — *braxnar*. En art af Braxenslägtet, med en guldgänsande, halfmånförmig fläck emellan ögonen, ryggen blå, buk och sidor silfvergänsande. *Sparus aurata*.

GULDBRONS, guldbrå'nns, m. 3. Förgyllning med brandgul färg.

GULDBRÖLLOP, n. 3. Fest, som firas på femtonde årsdagen af tvenne äkta makars bröllop. — *bröllopp*, — *bröllopp*.

GULDBÖRS, m. 2. Börs, innehållande guldsmynt.

GULDDOCKA, f. 1. (fam.) Smekord till unga fruntimmer eller små flickor.

GULDDRAGARE, m. 3. Handverkare, som utdrager guld till fina trådar (guldråd).

GULDDRAGERI, n. 3. 1) Inrättning med tillhörande verktyg och maskiner, för tillverkande af guldråd. — 2) Stället, der en sådan inrättning finnes. — 3) Konsten och färdigheten att draga guld. — 4) Sjelfva arbetet deryid.

GULDFASAN, guldfasån, m. 3. En art af Fasanlägget, i China, ofvan grön, spräcklig i svart och guld, inunder skarlakansröd; halsen gul med blå spräcklor; vingarna rostfärgade med blå fläckar. *Phasianus pictus*.

GULDFERNISSA, f. 1. Ett slags fernissa, hvarmed åt messingsarbeten gifves en vacker guldfärg.

GULDFINGER, n. 3. Se *Ringfinger*.

GULDFISK, m. 2. Fisk af Cyprinslägget, 6 tum lång; röd, guld- och silfvergänsande. *Cyprinus auratus*.

GULDFLUGA, f. 1. En art af Flugslägtet, som är glänsande grön. *Musca Cæsar*.

GULDFÄRG, m. 3. 1) Färg, som liknar guldet. — 2) Färgämne, hvarmed guldfärgas.

GULDFÄRGA, v. a. 1. Anstryka med guldfärg. **GULDFÄRGAD**, a. 2. (egentl. part. pass. af föreg.) Som har guldfärg.

GULDFÖRANDE, a. 1. Säges om floder eller mindre strömdrag, hvilkas vatten förer med sig guldkorn eller guldsand. *Den g. Pactolus*.

GULDGALON, gulldgalón, m. 3. Galon, tillverkad af guldråd.

GULDGALONERAD, a. 2. Prydd med guldgaloner.

GULDGALANS, m. sing. Glans, liknande guldet.

GULDGLITT, n. sing. Gul- eller rödaktigt silfverglitt.

GULDgosse, m. 2. pl. — *gossar*. (fam.) 1) Förträfflig ung man. — 2) Gosse eller yngling, som är mycket omtyckt af någon. — *Syn.* Se *Gunstling*.

GULDGRUFVA, f. 1. 1) Grufva, der guldmalm brytes. — 2) (fig. fam.) Det, hvaraf man hämtar stora rikedomar eller hög vinst. *Boktryckeriet var i äldre tider för mängden en g. GULDGUBBE, m. 2. pl. — *gubbar*. (fam.) Smekord, brukadt af en hustru till dess man.*

GULDGUL, a. 2. Som har guldet färg. — *Guldgulhet*, f. 3.

GULDHALT, m. sing. Halten af guld i ett mineral eller i myntadt eller arbetadt guld.

GULDHALTIG, a. 2. Som håller guld.

GULDHINNA, f. 1. Den hinna af guld, som öfvertäcker ytan af förgyllda saker.

GULDHÖNA, f. 1. Liten insekt af Skalbaggarna, ofvan rund, nästan som ett halfflot, under platt; lever af bladlöss. *Coccinella*. Kallas äfven Jungfru Mariæ Nyckelpiga.

GULDKALF, m. 2. sing. (bibl.) Det afgudabeläte af guld, föreställande en kalf, som Aron lät göra åt Israeliterna på deras begäran, att få en gud, den de kunde tillbedja och som kunde gå för dem på deras vandring genom öknen. *Dyrka, tillbedja g-ven*, säges i fig. mening om den, som söker att ställa sig in hos någon rik person, för att deraf hafva någon fördel.

GULDKIS, m. sing. (mineral.) Svafvelkis, hvari guld finnes insprängd.

GULDKLIMP, m. 2. Större stycke af gediget guld, som anträffas i jorden.

GULDKRONA, f. 1. Krona af guld eller förgyllt metall.